



Arrest

nr. 68 199 van 10 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 14 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, alsmede van het daaruit voortvloeiende bevel om het grondgebied te verlaten van 15 juni 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 juli 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GOOSSENS, die *loco* advocaat R. BEEKEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet, Zoals algemeen bekend, werden deze

instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Meichior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Betrokkene beweert sinds maart 2000 in België 'te verblijven doch kan hier geen bewijzen van voorleggen. Betrokkene legt enkel bewijzen voor van zijn verblijf in 2005 en 2006. Enkel een document van het PCVO in Hasselt, dat stelt dat betrokkene in 2002-2003 taallessen Nederlands gevolgd zou hebben wordt voorgelegd van voor 2005. Echter dit document kan niet weerhouden worden gezien het gesolliciteerd karakter er van, en bijkomend dient opgemerkt te worden dat dit document enkel zou kunnen aantonen dat hij in 2002-2003 even in België verbleef. Dit document kan dus niet aantonen dat betrokkene sinds minstens 15.12.2004 ononderbroken in België verblijft. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Betrokkene beroept zich eveneens op het criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Qua verblijfsduur zou betrokkene hieraan voldoen. Echter om geregulariseerd te worden op deze basis dient betrokkene een arbeidskaart B, afgeleverd door de bevoegde gewestelijke overheid, voor te leggen. In een door ons verzonden schrijven aan betrokkene dd 07.07.2010 staat uitdrukkelijk vermeld dat de Dienst Vreemdelingenzaken instructies zal afgeven tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B. Uit een schrijven van het Vlaams Gewest dd 11.01.2011 blijkt dat de aanvraag voor hem bekomen van een arbeidskaart B geweigerd werd.

Het feit dat betrokkene sinds enige tijd in België zou verblijven, een uitgebreide vrienden- en kennissenkring zou hebben, reeds een hechte band met België zou hebben, zich zou kunnen uitdrukken in het Nederlands, werkbereid zou zijn, uitstekend geïntegreerd zou zijn en zich bij het pcvo aangemeld zou hebben voor taalcursussen Nederlands, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie in het kader van artikel 9bis. Overigens doen deze elementen aangaande de integratie van betrokkene ook niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie d.d. 19.07.2009.

Betrokkene haalt aan dat hij, in geval van een negatieve beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken, gehoord wil worden in een socio-economisch onderzoek. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft hiervoor de Commissie van Advies voor Vreemdelingen. Deze commissie maakt inderdaad deel uit van het engagement dat de regering is aangegaan. Echter, zij is enkel bedoeld voor mensen die qua verblijfsduur in aanmerking zouden kunnen komen voor regularisatie, maar voor wie twijfels bestaan over de lokale verankering. Dit is dus niet het geval voor betrokkene, hij kan er dus geen beroep op doen. (...)

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"A. Machtsoverschrijding - feitelijke dwaling - schending van de beginselen van behoorlijk bestuur. De verwerende partij is van mening dat de verzoekende partij geen ononderbroken verblijf in België zou kunnen aantonen sedert minstens 15 december 2004. De verzoekende partij legt een document voor van het PCVO in Hasselt, waaruit blijkt dat hij in het schooljaar 2002-2003 Nederlandse lessen volgde.

De verwerende partij weerhoudt dit stuk niet omwille van het feit dat het document een "gesolliciteerd karakter" zou hebben. Het volstond evenwel om een beter leesbaar dubbel bij het PCVO op te vragen opdat dit euvel zou opgelost worden. De verwerende partij heeft gemeend om dat niet te moeten doen, wellicht omdat zelfs indien het stuk minder gesolliciteerd zou zijn, het slechts een kort verblijf in het rijk zou bewijzen in het schooljaar 2002-2003. Het ononderbroken verblijf van verzoeker sedert 2005 staat vast. De verzoekende partij is er van uitgegaan dat, nu een bewijs voorligt van zijn verblijf in het rijk gedurende het schooljaar 2002-2003 en verder sedert 2005, er mag vermoed worden dat ook in de tussenliggende periode hij in België verbleven heeft. Indien hij eerder op de hoogte zou gesteld zijn van de twijfels van de verwerende partij dienaangaande, had hij niet enkel een meer leesbaar document bij het PCVO in Hasselt kunnen opvragen, doch ook aanvullende stukken overleggen, zoals onder meer het feit dat hij sedert 2004 geregeld dezelfde Belgische huisarts consulteert en hem in de loop van 2004 een reeks van vaccinaties verstrekt werden. Het ononderbroken verblijf sedert minstens 15 december

2004 van de verzoekende partij staat met andere woorden vast of had mits een verzoek om bijkomende inlichtingen vanwege de verwerende partij gemakkelijk kunnen vastgesteld worden.

B. Idem

De verwerende partij was bereid om een verblijfsmachtiging aan de verzoekende partij af te leveren indien een geldige arbeidskaart B werd voorgelegd. De wetgeving voorziet daartoe een aanvraag termijn van drie maanden. Onmiddellijk na de weigering van de initiële aanvraag, liet verzoeker een tweede aanvraag doen door een andere kandidaat-werkgever. Deze tweede aanvraag werd geweigerd omdat ze buiten de verleende termijn gedaan werd. Verzoeker meent het slachtoffer te zijn van ondeugdelijke reglementering: geen enkele werkbereide verzoeker gaat bij meer dan één werkgever tegelijk een arbeidsvergunning laten aanvragen, terwijl de procedure die daartoe moet doorlopen worden meer dan drie maanden in beslag neemt. Wie met andere woorden initieel een weigering krijgt, kan op basis van de actuele regelgeving niet meer geregulariseerd worden, nu een tweede aanvraag per definitie geweigerd wordt wegens de overschrijding van de termijn. Verzoeker is van mening dat de drie maandentermijn zoals verleend in het aangehaalde Koninklijk besluit als geschorst moet aanzien worden tussen het moment van de aanvraag van de arbeidsvergunning en de definitieve weigering daarvan. Enkel op die wijze gemet de rechtsonderhorige bescherming tegen een eventueel onrechtmatig overheidsoptreden en is hij in de gelegenheid om de werkbereidheid ook tijdig om te zetten in een arbeidskaart B om een regularisatie te kunnen genieten.

C Nietigheid van de kennisgeving

De kennisgeving van de beroepen beslissing vermeldt dat er kennisname was op '15 JUIN 2011'. 'Juin' is geen Nederlands. Er moet worden van uitgegaan dat de aangehaalde datum te lezen is als "onze juin deux mille onze" in plaats van "11 juni tweeduizend en elf". Dit is in strijd met de taaieregeling.

D. Machtsoverschrijding (feitelijke dwaling) en schending van de taalregeling. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de verzoekende partij de "indienne" nationaliteit zou hebben. "Indienne" is geen Nederlands. Ook hier wordt de taaieregeling geschonden. Bovendien gaat het bevel en bij uitbreiding de in hoofdorde beroepen beslissing er van uit dat de verzoekende partij op 25 mei 2011 en of 15 juni 2011 niet in het bezit zou zijn van een geldig paspoort, terwijl dit klaarblijkelijk wel het geval was op de voormelde data, maar niet op het ogenblik van de aanvraag zelf. Ook op dit vlak is er sprake van een feitelijke dwaling in de beroepen beslissing(en). Het verzoek is ontvankelijk en gegrond. Verzoeker heeft belang bij de vernietiging van de beslissing opdat hij vooralsnog in de gelegenheid zou kunnen gesteld worden om van een regularisatie te genieten zoals voorzien in de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris."

2.2. Verzoeker heeft zich bij zijn aanvraag expliciet beroepen op criterium 2.8.A en op criterium 2.8.B. Dit blijkt uit het typeformulier dat hij zelf heeft ingevuld. Met betrekking tot criterium 2.8.A luidt dit als volgt: "een ononderbroken verblijf van minstens 5 jaar in België aantonen, en dit voorafgaand aan de aanvraag voor een machtiging tot verblijf (de periode van 5 jaar wordt in tegengestelde richting berekend, vanaf 15 december 2009) (...) ". Verzoeker geeft toe dat hij de nodige elementen niet heeft bijgevoegd om een ononderbroken verblijf van vijf jaar te staven, daar hij zelfs stelt dat hij vermoedde dat de verwerende partij ervan zou uitgaan dat hij een ononderbroken verblijf had in de periode van 2003 tot 2005. Het komt aan verzoeker zelf toe de nodige elementen bij te brengen. Het is geenszins aan de verwerende partij om bijkomende elementen te vragen. Verzoeker maakt het tegendeel niet aannemelijk.

Met betrekking tot het criterium 2.8.B wordt vastgesteld dat verzoekers kritiek niet dienstig is, nu criterium 2.8.B de verwerende partij toelaat een beslissing tot ongegrondheid te nemen Indien er geen arbeidskaart B voorgelegd wordt, daar die bij beslissing van het Vlaamse gewest van 11 januari 2011 geweigerd werd. Daarenboven werd verzoeker hiervan uitdrukkelijk op de hoogte gesteld bij een schrijven van 7 juli 2010.

De instructie luidt als volgt:

" (...) Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2001 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

Hiertoe :

Moet het dossier binnen drie maanden na de aanvraag aangevuld worden met een positief advies, afgeleverd door de Gewesten betreffende de aangevraagde arbeidskaart B.

Of

Moet het dossier aangevuld worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, en dit op basis van een Attest van immatriculatie van drie maanden afgeleverd met dit doel. (...)".

In zoverre verzoeker aanvoert dat de beslissing nietig is omdat er 11 juni 2011 in plaats van 11 juni 2011 diende vermeld te worden op de kennisgeving, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk. Verzoeker laat na aan te tonen welk belang hij heeft bij het aanvoeren van een dergelijke grief, nu hij beroep aangetekend heeft bij de bevoegde instantie, binnen de wettelijke termijn en een gebrek in de kennisgeving de wettigheid van de bestreden beslissing niet kan aantasten. Een gebrek in de kennisgeving heeft geen invloed op de wettigheid van de bestreden beslissing. Een dergelijk gebrek kan dan ook niet leiden tot de vernietiging van de bestreden akte (RvS 23 februari 2005, nr. 141.068). Daarenboven toont verzoeker niet aan welk belang hij heeft door te stellen dat 'indienne', zoals vermeld op de beslissing verkeerdelijk in het Frans werd vermeld, nu dit hem geenszins verhindert kennis te nemen van de motieven op basis waarvan de beslissing werd genomen, die op correcte wijze in het Nederlands werd opgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC